
V
B J
C

GRATVLATIO RE-
VEREN. ANTONII WRANCII, PRÆPO-
SITI TRANSYLVANI, IN NVPTIIS FE-
LICIBVS CLARISSIMI SIGISMVNDI AV-
GVSTI, REGIS POLONIÆ, NOMI
NE SERENISS. ISABELLÆ
HVNGARIÆ, ETC. REGI
NÆ HABITA. VIII.
IDVS MAII ANNO.

M. D. XLIII.

ANTONIVS WRANCIVS PAVLO MVRANY. S.P.D.

CVR gratulationis huius meæ in nupptijs SIGISmundi Auguſti, Polonię Regis habitę tam pertinaciter exemplum ad te mitti contenderis, nō video. Nihil enim habet in ſe dignius, q̄ ꝙ ex ſententia Reginę meę habitā putem. Miſi tamen, vt mutuę noſtrę amicitię, cui ambo nihil vnquā negauimus, morē geram. Cęterū oro vehementer, ne cuipiā eius feceris copiā. Nam etſi fortaſſe aptius recitata placuit, vereor tū ne penſitatius lecta diſpliceat. Porro iudicia publica, quibus nō omnes literati ſcripta ſua feliciter cōmittunt, q̄ varia ſemper, quam ſepe iniq̄ conſueuerūt eſſe, non ig
nora
).

PAVLVS
A, AN
TO

INiecit mihi cup
mpis nupti
alibus, Sereniſ
Regis Po
lonię &c. habitę, n
icicię, quo
honeſta omnia, no
igitur tibi
gratiam, quod ean
nen vt do
meſtici quidam me
tatem me
am, tranſcribendan
m per eos

eſſe publicatam, ęgerrime admodum tuli. Sed quod iam factum fuerat cogitaui infectū fieri non poſſe. Et conceſſi tandē petētibus ipſis, vt imprimeretur. Rogo igitur, vt hanc meorū importunitatē quę quidem incuria mea accidit, noſtrę mutuę amicicię, ꝓ tua modeſtia condones. Vale. Cracouię, 22 die Maij.

ANNO 1 5 4 3.

tus ac igẽtia detrimẽta recẽsere voluero, gratulatorij mu
neris, quod præsentis leticiæ celebritas postulat, exced ãli
mites, quũ eius vita ꝓculdubio (mihi credite) ipsa est cũ
duris, tristibus, & aduersis colluctatio,

Quid eñ aliud existimari debet optimi mariti statim
pene ab ipsis tedis tã repentina priuatio, quã incredibilis
dolor, & per a illa Bu/
densis obsid dẽ vrbis,
Regię sedis erceptio,
opũ, Maiest ulo filio
suo, orphan ro cõmo
do etiam nu grinatio?
Quantũ pos ris mul/
torũ hostiũ, a superba
Turcarũ imp affligũt
vexãt, confici l ea Ma/
iestatẽ ipsius t proge
nitoribus suis pem esse
vix agnoscer ratione
tã sui, q̃ charis rarũ ho
noris, &, quid te, tanto
rũ principũ, & summorũ virorũ illustrata cõsessu, non
ignara, munus hoc, nõ quale debuit, ac voluit, sed quale po
tuit ex afflictę viduitatis solitudine, misit ex corde tuę ma
iestati Serenissimę, quod vt hilari animo, & quo charissi
ma soror, á sorore charissima solet, accipiat, eoq; in
recordationem ipsius amãter vtatur, etiam
atq; etiam cupit, & petit. DIXI.

Crac. apud Hie. Viet. 25. Maij. M.D.XLIII.

GRATVLATIO RE-VEREN. ANTONII, VVRANCII PRÆPO-siti Transiluani, in nuptijs felicibus Clarissimi SIGISMVNDI AVGVSTI, Regis Poloniæ: nomine Serenis. ISAbellæ Hungariæ &c. Reginæ habita.

VII. Idus. MaII. M.D.XLIII.

QVoniam inusitatum est, & humanę naturę prorsus contrarium, clarissime, ac præstantissime Rex, pos-se in eadem cordis sede lęta, atq; tristia æquo iure com-morari, graue equidem, ac difficile munus, videor mihi
hodierna d[illegible]Isabellæ Hunga-
rię Regin[illegible]ssimę, tuę M.
amantissi[illegible]s gaudium, &
gratulati[illegible]ac inclytę spon
sæ tuæ E[illegible]m eius in pere-
unte reg[illegible]mpestiuius com-
memore[illegible]m, afflictam có-
ditionem[illegible]accisas, cæteraq;
aduersa,[illegible]iam pridem acer
rimé fat[illegible]quam letitiam ei
tribuere debeam,[illegible]Vbi vero alia ex
parte amorem eius incomparabilem, syncerã animi vo-luntatẽ, & propensum pietatis affectũ, quo vtrumq; pa-rentẽ pientissimũ, te fratrẽ vnicũ, eumq; suauissimũ per-spicuis indicijs, & manifestis argumentis prosequitur, mecum expendo, nullum apud eam tristitię locum esse certissimo iudicio contenderim. Nam quũ tua Maiesta-

te nihil habet in vita dulcius, nihil amabilius, nihil huius
tuę nuptialis leticię habuit exoptatius, citra omnem am
biguitatem credibile est, omnes eam suas afflictiones se-
posuisse, & præsenti tuo gaudio, ac iocunditate animũ
exhilarasse, quippe quem ea cogitatione, eo desiderio vi
dendi absentem complectitur, vt exosculari penè coram
videatur, habens incolumitatis tuę, felicitatisq; lõge ma-
iorem q̃ conditionis, ac vitæ suæ rationem.

Quapropter etsi fraterni iure vinculi semper q̃diu
cõmuniũ parentũ Maiestates ac tua claritudo immorta-
lis Dei bñficio superest, semp inquã lætatur, & minus
humanis casibus tãgitur, hodierna tñ tuę M. nuptiarũ
celebritate ita gaudet, ac lętat, vt exultet potius & lęticia
nimis qdẽ re [illegible] do rapiat.

Quo fit v [illegible] tulationiq;
eius M. expr [illegible] ingens ne
gotium. Nec [illegible] ę prouin-
cię pro magni [illegible] acere pos-
e, præsertim [illegible] unam fa-
cultatem, quan [illegible] sissimum
certè in se anim [illegible] gularem
obseruantiã att [illegible] bitat alie
næ mentis conc [illegible] giam re-
ferre sua efficaci [illegible] Quod & in me
quanq̃ Serenissima Regina mea credidit posse cadere,
enixurũ tamen ad officium, debitè exequendũ confisa est.

Igitur quoniã hęc ipsa lęticia, quũ sit tuæ M. ac Sere-
niss. eius sponsę prima, & propria, suam tamen secũdo
loco præcipuam, & peculiarẽ ducit. Sic, vt ad hanc vestri
auspicatissimi coniugij festiuitatẽ facilè, & libentissimè

per se ve-

p se venisset, vt eā p̄sentia sua cumulare, suisq́ꝫ viuis vo-
cibus gaudiū, et gratulationem corā exprimere, vestrisq́ꝫ
Maiestatibus omnia fausta, fœlicia, optimorūq́ꝫ successu
um sempiternos cursus precari potuisset.

Verū postq̄ id per statum suū, aduersum profecto
plenum periculi, & incerta spe fluctuantem consequi, ac
præstare non potuit, me ad Maiestates vestras cum hoc
gratulationis munere designauit, ac misit, addiciēs in mā
datis, vt clarissimis vestris conspectibus admotus, omni
cum honore ac veneratione & quàm plenissima cum lę-
tabundi cordis significatione, vicem eius Maiestatis in
gratulando diligenter obirem.

Quare Sigismunde Auguste, augustissimæ expecta-
tionis Rex, magnorū, ac fortiū Regum, Ducumq́ꝫ gen-
tis Iagellonę vetustissimæ, & nobilissimę certissima spes
dignaq́ꝫ proles maioribus. Tuq́ꝫ Elisabeth Regina am-
plissima multorū tum Imperatorū, tum Regum, Prin-
cipumq́ꝫ, ac domus Austriæ inclyta, optima & pulcher-
rima soboles, nūc iam et clarissimi Regni Poloniæ sin-
gulare ornamentū, habetote persuasum, q̄ vestra isthæc
hodierna coniugalis necessitudinis celebritas diuturnū sa
nè luctū, ac mœsticiā Reginæ meę, qua iam inde fermè
à triennio non solū languet, & frangitur, sed qua dudū
vix etiam nō contabuerit, cōplacauit & abstersit. Vtinā
& melioris fortunæ initiū afferat. Quū alioqui nihil tā
amplū, nihil tam gloriosum, nulla tam insignis ei fœlici-
tas contingere posit, quam sibi cū vestris Maiestatibus
cōmunem nō putet, suaq́ꝫ omnia lęta, omnia summa atqꝫ
optima, ex vestra, cōmuniūq́ꝫ parētū salute nō metiatur.

Eius itaqꝫ Maiestatis nomine, Spōsi principes ampli

ſimi, vobis de hoc fauſtiſsio cōnubio, de'q; hac corporū, animorū voluntatū, familię'q; Auſtriacę cū Iagellona, ad Catholicæ fidei conſeruationē, & Chriſtianę rei firmitu dinē, ſanctiſſima coniunctiõe, auctæ affinitatis gratulor, Gratulor etiā tam tuis Sigiſmunde Auguſte, quàm eius quos tecum habet cōmunes, chariſſimis parētibus, qbus licuit te tā inſigne pignus certiſsimę poſteritatis gēti ſuę procreaſse, & triū iam liberorū vidiſse, ac celebraſse Hy menæos, hos'q; potiſsimū, quos quidem ad cōmodū, trā/ quilitatem'q;, & noſtræ Hūgaricę nationis (ſic enim ſpe/ ramus) & non paucorū populorū, huius'q; imprimis no biliſsimę tuę patriæ ſalutē, conſolationē, qetem, ac decus hodierna dies copulauit, gratulor inq̄, vobis'q; ſummis, ac omnibus votis præcor, vt Deus Opt, Max. oīm gē tiū, ac rerum creator, & pfectorū donorū largitor, ſicut vos hodie benigne & Chriſtiane pro ſua diuina prouidē tia, nexu matrimoniali, atq; amore cõiunxit, ita omni ꝓ ſperitate rerū, omnibus pro voto ſucceſsibus, eaq; inco lumitate, ea fecūditate donet, vt et filios veſtros, filiorū'q; vrorū filios, qui'q; naſcētur ab ĳs videatis, & in offenſā diuturnitate gñis, longiſsimā, latiſsimā'q; nepotū ſeriem, cum regni huius veſtri, tum totius Reipublicæ Chriſti/ anę beneficio feliciter propagetis.

Quod vero reliquū eſt, Eliſabeth Regina Sereniſsia, nul lū dubiū eſt clemētiſsimę Reginę meę, Maieſtatē tuā & ſcire, & contēplari, q̄ ſtatu rerū, ab obitu chariſsimi cõiu gis ſui, Ioānis Regis ſit conflictata, & exercita. Vnde ſi acerbiſsimorū caſuū varietates, fortunæ mutationē, im/ mo aſsidua, & ſuprema pene ſingula eius diſcrimina, la/ bores, anguſtias, merores, gemitus, lachrymas, curas, me tus ac